

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: T. B.

proti

žalovanému: Krajský úřad Královéhradeckého kraje
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2024, č. j. KUKHK-16258DS/2024-3 RČ,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2024, č. j. KUKHK-16258DS/2024-3 RČ, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů částku 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Městský úřad Trutnov (dále také „městský úřad“) rozhodnutím ze dne 17. 9. 2024 uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Žalobce totiž jako provozovatel motorového vozidla reg. zn. XXX nezajistil, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla

silničního provozu na pozemních komunikacích. Řidič motorového vozidla, jehož totožnost není správnímu orgánu známa, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy stanovenou místní úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h – silničním úsekovým rychloměrem mu byla naměřena (po zvážení odchylky měřícího zařízení) rychlost jízdy 70 km/h. Stalo se tak dne 25. 2. 2024 v 16:18 hodin, mimo obec, v katastrálním území Mladé Buky, na silnici I. třídy č. 14 v úseku, který se nachází v místě křižovatky se silnicí III. třídy č. 01413 a místní komunikací vedoucí do městyse Mladé Buky, ve směru jízdy na obec Svoboda nad Úpou. Řidič tímto porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a dopustil se tak jednání naplňujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona. Městský úřad uložil žalobci pokutu 3 000 Kč a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí městského úřadu v záhlaví uvedeném rozhodnutím. Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

3. **Žalobce** především namítl, že městský úřad nesplnil podmínky stanovené v § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, a správní řízení tak zahájil v rozporu se zákonem. Žalobce totiž na výzvu správního orgánu sdělil údaje potřebné k určení totožnosti řidiče vozidla. Správní orgán označené osobě zaslal výzvu k podání vysvětlení, na kterou tato osoba nereagovala. Správní orgán následně bez dalšího zahájil správní řízení s žalobcem, který je provozovatelem vozidla. Postupoval tak v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, konkrétně s rozsudky ze dne 13. 1. 2020, č. j. 9 As 260/2018-21, a ze dne 29. 5. 2020, č. j. 2 As 293/2018-25. Žalobce uplatnil totožnou argumentaci již v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí, žalovaný se s ní však v odůvodnění svého rozhodnutí nijak nevypořádal. Z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
4. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce správnímu orgánu I. stupně sdělil totožnost řidiče jím provozovaného vozidla v den spáchání přestupku. Správní orgán zaslal dané osobě výzvu k podání vysvětlení, ta však na výzvu nijak nereagoval. Podle žalovaného tak městský úřad postupoval v souladu se zákonem. Pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat, nebo se nedaří jí doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení, je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu naplněna.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního soudního řádu správního. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili. Navíc je dán důvod pro rozhodování bez nařízení uvedený v § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
6. Žaloba je **důvodná**.
7. Ze správního spisu vyplývá, že městský úřad obdržel dne 4. 3. 2024 oznámení pro podezření ze spáchání výše specifikovaného přestupku od Městské policie Trutnov. Dne

25. 3. 2024 vyzval žalobce (jako provozovatele vozidla) k uhrazení určené částky. Zároveň ho poučil o jeho právu sdělit správnímu orgánu údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku namísto uhrazení určené částky (podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu). Žalobce v reakci na to sdělil správnímu orgánu, že řidičem vozidla byl A. B., zároveň uvedl jeho datum narození a adresu trvalého pobytu. Správní orgán poté zaslal A. B. výzvu k podání vysvětlení (podle § 137 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Výzva byla doručena do datové schránky A. B. dne 23. 5. 2024, který na ni ve stanovené lhůtě (15 dnů) nijak nereagoval. Městský úřad následně usnesením ze dne 17. 6. 2024 odložil věc přestupku řidiče podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“). Správní orgán v usnesení konstatoval, že do 60 dnů od přijetí oznámení o přestupku nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
8. Dne 17. 6. 2024 městský úřad zároveň vydal příkaz, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobce podal proti tomuto příkazu v zákonné lhůtě odpor, což mělo za následek zrušení příkazu a pokračování v řízení. Městský úřad v tomto řízení vydal dne 17. 9. 2024 rozhodnutí, kterým opětovně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, které žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.
9. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Vlastní přezkum rozhodnutí správního orgánů je totiž možný pouze za předpokladu, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, z jehož odůvodnění je zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení.
10. Pokud se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku nevypořádá se všemi uplatněnými námitkami, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Naopak pokud se správní orgán podstatou námitky řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky, o nepřezkoumatelnost rozhodnutí se nejedná. Správní orgány zároveň nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38).
11. Žalobce v odvolání namítl, že nebyly splněny podmínky stanovené v § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení obecní úřad obce s rozšířenou působností projedná přestupek provozovatele vozidla, *pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a*
- a) *nezahájil řízení o tomto přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo*

- b) řízení o tomto přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.
12. Podle žalobce nebyla splněna podmínka *učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku*. Žalobce v této souvislosti odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 260/2018-21 a č. j. 2 As 293/2018-25.
13. Žalovaný ve vztahu k uvedené podmínce obecně shrnul některé závěry judikatury (viz str. 7 napadeného rozhodnutí). Především citoval (nutno dodat, že částečně nepřesně) z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015-46, podle nějž nelze „*vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit.*“ Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku dále konstatoval, že podmínka učinění nezbytných kroků je naplněna, pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, nebo dochází-li k řetězení označených osob (označený řidič označí dalšího řidiče atd.). Žalovaný odkázal také na judikaturu, z níž plyne, že správní orgán se nemusí zabývat podáním vysvětlení v případě, kdy se jedná o obstrukce ze strany provozovatele vozidla.
14. V závěru napadeného rozhodnutí (na str. 9) pak žalovaný opět jen paušálně konstatoval, že podmínka učinění nezbytných kroků je splněna, pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat, nebo se jí nedaří doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení. Na žalobcem citovanou judikaturu žalovaný nijak nereagoval.
15. Krajský soud shledal takové vypořádání uvedené odvolací námitky nedostatečným. V žalobcem odkazovaných rozsudcích Nejvyšší správní soud zdůraznil nutnost provést individuální posouzení konkrétní situace. Zároveň rozlišil případy, ve kterých provozovatel neuvede (a) dostatečné množství osobních údajů konkrétní osoby, aby ji bylo možné identifikovat a kontaktovat, popřípadě uvede údaje smyšlené či falešné, nebo (b) jde o provozovatele, respektive jejich zástupce, kteří opakovaně jednají v podobných věcech obstrukčním způsobem (například uvádějí řidiče cizí národnosti s doručovací adresou mimo ČR, kterým se nedaří doručovat). V těchto případech je skutečně „pátrací“ povinnost správních orgánů, tedy povinnost pokusit se primárně zjistit skutečného řidiče, oslabena. Oproti tomu ale stojí případy, v nichž provozovatel vozidla na výzvu správního orgánu sdělí úplné a dostatečné údaje o konkrétní osobě s doručovací adresou na území ČR a zároveň nic nesvědčí tomu, že by se jednalo o obstrukční taktiku či zneužívající taktiku s cílem vyhnout se postihu za přestupek (viz body 21 až 23 rozsudku č. j. 9 As 260/2018-21 a bod 22 rozsudku č. j. 2 As 293/2018-25).
16. V nyní posuzovaném případě žalobce poskytl městskému úřadu dostatek údajů pro kontaktování označeného řidiče. Ostatně výzvu k podání vysvětlení městský úřad označené osobě bez potíží doručil. Nešlo tak o osobu zjevně nekontaktní. Z rozhodnutí žalovaného či ze spisu není patrná ani žádná další skutečnost, která by svědčila o

obstrukčním postupu žalobce při označení řidiče vozidla. Krajskému soudu tak není zřejmé, z čeho žalovaný dovodil, že městský úřad splnil podmínku učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku. Hodnocení žalovaného je paušální, bez bližšího posouzení konkrétní situace. Judikatura, na kterou žalovaný v napadeném rozhodnutí k dané otázce odkázal, není pro posouzení této věci zcela případná. Naopak s judikaturou, které se dovolával žalobce, se žalovaný nijak nevypořádal.

17. Pokud se snad žalovaný domnívá, že v absenci reakce označeného řidiče na výzvu k podání vysvětlení lze spatřovat odepření podání vysvětlení, pak krajský soud uvádí, že bez dalšího takový závěr učinit nelze. Nelze jej dovozovat ani z žalovaným citované judikatury. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 8 As 110/2015-46 uvedl, že podmínka učinění nezbytných kroků je splněna, pokud provozovatel vozidla označí osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona o přestupcích. Podle tohoto (nyní již neúčinného) ustanovení *podání vysvětlení může být odepřeno, jestliže by takovým osobám nebo osobám jim blízkým (§ 68 odst. 4) brozilo nebezpečí postihu za přestupek, popřípadě za trestný čin nebo by porušily státní nebo služební tajemství anebo zákonem výslovně uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti*. Obdobnou úpravu možnosti odepřít vysvětlení obsahuje také správní řád, na jehož základě vyzval žalobcem označenou osobu k podání vysvětlení městský úřad (viz § 137 odst. 1 ve spojení s § 55 správního řádu). Podle názoru krajského soudu ale nelze samotnou pasivitu označeného řidiče vykládat ihned jako odepření podání vysvětlení ve smyslu citovaných ustanovení. Jinak řečeno, skutečnost, že provozovatelem vozidla označený řidič nereaguje na výzvu k podání vysvětlení, sama o sobě neznamená, že nelze zjistit pachatele přestupku (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 260/2018-21).
18. Žalobou napadené rozhodnutí je tedy v této otázce nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Za těchto okolností krajskému soudu nepřísluší definitivně hodnotit, zda městský úřad učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, či nikoliv. Takové zhodnocení musí nejprve přezkoumatelně provést žalovaný.
19. Krajský soud nicméně považuje za vhodné na tomto místě poukázat na svůj rozsudek ze dne 28. 2. 2025, č. j. 31 A 36/2024-72, v němž posuzoval skutkově podobný případ. Shledal přitom nesprávným postup správního orgánu, který výhradně na základě pasivity řidiče označeného provozovatelem vozidla dovodil, že se řidič k věci odmítá vyjádřit, a proto přistoupil k projednání přestupku provozovatele vozidla.
20. Konkrétně krajský soud v bodech 26 a 27 zmíněného rozsudku uvedl, že *„přestupek provozovatele vozidla je subsidiárním k přestupku řidiče vozidla. Zákonodárce toto přestupkové jednání vymezil za tím účelem, aby zabránil obstrukčnímu jednání pachatelů přestupků a zneužití institutu blízké osoby. Za dané situace však obstrukčnímu charakteru žalobcova jednání nic nenasvědčovalo. Naopak žalobce poskytl dostatek údajů pro kontaktování označeného řidiče a tomuto se také dařilo řádně doručovat. Nešlo tak o osobu zjevně nekontaktní, žijící v zahraničí apod. Pokud by správní orgány měly pochybnosti o pravdivosti žalobcova tvrzení, mohly a měly vyvinout větší aktivitu ke zjištění, zda lze označení řidiče považovat za obstrukční. Mohly jej např. vyzvat k dodatečnému podání vysvětlení, z jakého důvodu má za to, že se přestupku dopustil právě jím označený řidič, či ke sdělení dalších kontaktních údajů (telefon, e-mail), s jejichž pomocí by mohl označeného řidiče kontaktovat*.

21. *Krajský soud podotýká, že tímto závěrem nemíní po správních orgánech požadovat, aby opakovaně vyzývaly provozovatelem označeného řidiče vždy automaticky v případě prvního neúspěšného pokusu o jeho kontaktování. Postup pro zjištění osoby řidiče samozřejmě nelze opakovat neustále donekonečna (to by ostatně bylo v rozporu se smyslem a účelem právní úpravy odpovědnosti provozovatele vozidla). Pokud by i následné kroky správního orgánu nevedly ke zjištění osoby řidiče či k jeho reakci, bude dán zpravidla důvod pro vyvození odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla. Je ovšem nezbytné důsledně respektovat subsidiární povahu přestupku provozovatele vozidla a konkrétní skutkové okolnosti, které v dané věci nastaly. Současně má krajský soud za to, že dodatečnou výzvu žalobci (provozovateli) k poskytnutí informace, proč měl jím označený řidič vozidlo skutečně řídit, nebo k poskytnutí dodatečných kontaktních údajů pro opětovné zaslání výzvy k podání vysvětlení (či zjištění stanoviska označené osoby), nelze považovat za „rozsáhlé kroky ke zjištění totožnosti pachatele“ ve smyslu výše citované judikatury. Naopak se takový postup jeví jako adekvátní situaci, kdy označené osobě sice doručovat lze, avšak reakce se správnímu orgánu na první výzvu nedostalo.“*

IV. Závěr a náklady řízení

22. Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobě vyhověl a zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Současně dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je dle § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku.
23. O náhradě nákladů soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný ve věci úspěch neměl a náhrada nákladů řízení mu proto nepřislouží. Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení. Soud tedy přiznal žalobci náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu, které spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci uvedenou částku, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 13. května 2025

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce